

זה עמית

עמית הוד זיו נולד ב-21 ביולי 2004 להוריו גיא וגלית, אח צעיר לנעם, וב-2006 הצטרף אח נוסף, יאיר. עמית ילד עם חיוך רחב, לב חם ואופי נעים. כבר בילדותו ניכר השילוב בין עדינות פנימית לעוצמה שקטה שצמחה בו.

עמית גדל בראש העין ולמד בבית הספר "טל", שם היה ילד אהוב על חבריו ומוריו.

הוא לא היה מהילדים שצועקים או תובעים תשומת לב, אך נוכחותו תמיד הורגשה.

הוא הקרין ביטחון שקט, בגרות ורגישות לסובבים אותו.

לצד חוזקותיו, עמית התמודד עם קשיי קשב וריכוז. אתגרים אלו היוו חלק מהרקע לצמיחתו. עמית הפגין סבלנות והתמדה, והצליח להתמודד בדרכו השקטה.

היו בעמית הרבה צדדים קלילים ותמיד ידע לשעשע את הסובבים ברגעים לא צפויים. לא פעם חיקה את המאמנים שלו ואת חבריו, וההומור שלו היה חלק בלתי נפרד מהנוכחות שלו.

עמית היה שחקן כדורסל מצטיין. מגיל צעיר היה חלק מקבוצת כדורסל, ובנעוריו הפך לקפטן הקבוצה. הכדורסל היה חלק מהותי

מחיינו, והוא השקיע בו רבות.

עמית היה שחקן מקצועי, מסור ומנהיג טבעי על המגרש.

בגיל חטיבת הביניים עבר ללמוד בבית הספר "הבית של תמר" בשפיים, מוסד קטן עם 12 תלמידים בכיתה. המעבר סימן נקודת מפנה: הוא מצא שם מסגרת חמה ותומכת, צוות חינוכי מסור וחברים קרובים. זו הייתה סביבה שבה עמית הרגיש ביטחון. הוא היה מתעורר מוקדם להסעה, מגיע מוכן אך בלי ציוד כי במילא היה מאבד אותו. בית הספר היה בשבילו מקום נינוח, עד כדי כך שהיה מנמנם בחלל בית הספר בהרגשת ביתיות.

לאחר סיום התיכון והוצאת בגרות מעולה, עמית התגייס לחיל השריון מתוך בחירה לוותר על האפשרות להיות ספורטאי פעיל ולבחור בשירות קרבי. הוא שובץ בחטיבה 188, גדוד 71, ושירת כנהג טנק. עמית אהב את החטיבה ואת חבריו ליחידה. הוא היה גאה בשירותו וראה בו המשך טבעי לערכים עליהם גדל: אחריות, מסירות, נאמנות.

עמית הוסמך לנהג טנק ושירת בגדוד "רשף", עמית היה חייל סקרן, איכותי ומקצועי. בזכות איכויות אלה היה מיועד לצאת לקורס מפקדי טנקים, במטרה להוביל אחריו חיילים ולהשפיע על הדור הצעיר.

עמית נפל במהלך שירותו הצבאי. הוא נהרג ב-22 בדצמבר 2023 בגבול הלבנון.

נפילתו השאירה חלל גדול בלב משפחתו וחבריו, אך מורשתו, אופיו החזק והרגיש, והחום שהקרין לסביבתו נותרו חקוקים בזיכרון.

זה עמית: ילד נינוח אך בעל עומק, רגיש לסביבתו, נאמן למשפחתו ולחבריו, שצמח מתוך שילוב של עדינות פנימית וכוחות שקטים. עם חיוך כובש, צניעות וטוב לב יוצא דופן.

אנחנו מתגעגעים אליו מאוד ואוהבים אותו